

sínek közt

a sínek közt melyek a semmibe visznek
virágok nőttek ki a talpfák közül
a sínek közt melyek a semmibe visznek
gyerekek bóklásztak zsurlót keresve
a sínek közt melyek a semmibe visznek
hallgattuk egykor a vonatok monoton kattogását
vitték-hozták a szépet a jót a bánatot a félelmeket a reményt
a síneken...
vonatok jönnek most a ködből zakatolva hozzák emlékeinket
mi állunk és nem tudjuk mit is kezdjünk velük...